

ning samt Indsættelses- og Udsættelsesforretninger og Arrest- og Forbudsforretninger, og særlige Afgifter blive ikke at beregne ved Siden heraf.

Medens Reglerne om Skifteafgifterne holde sig nær til de i Skiftegebyrloven af 30. Novbr. 1874 fastslaaede, er der derimod i Forslaget truffet en ny Ordning med Hensyn til Afgifterne for Thinglæsninger og de til Bestyrelsen af Skjøde- og Pantebøgerne hørende Forretninger. Stedetsfor at søge at tarifere de enkelte Thinglæsningstilfælde, gaar Forslaget den Vej at fastsætte en bestemt mindre Afgift, som vil være at erlægge for enhver Thinglæsning, hvor ikke særlige Bestemmelser hjemle Undtagelse herfra, og ved Siden heraf bestemme en i Forhold til Værdien beregnet Afgift for Thinglæsning dels af Dokumenter, hvorved Besiddelses- og Eiendomsforholdene ved faste Eiendomme sikres, dels af Pantebreve, Leiekontrakter o. lign. Afgiften for Udskiftelser og Aflesning af læste Dokumenter er derhos foreslaaet ophevet. Endelig gaar Forslaget, forat undgaa den nuværende omstændelige Regnskabsførelse med dertil hørende Revision, ud paa, at Thinglæsningssafgifterne berigtiges gennem Stempling.

Af den ovenfor nævnte Kommission er der derhos udarbejdet Forslag til Lov om Udgifterne i Strafferetspleien. Medens efter de gjældende Regler samtlige Omkostninger i kriminelle Sager udredes af Kommunerne, er der i Lovforslaget foreslaaet en Fordeling af disse, saaledes at de egentlige Delinkventomkostninger høres af Statskassen, medens Kommunerne vedblivende skulle udrede Udgifterne dels til det underordnede Politipersonale dels til Indrettelsen og Vedligeholdelsen af Arresthusene med Inventarium, Opvarmning, Betjening og Rengjøring, samt Udgifterne til Arrestanternes Bevogtning og til Tilbetbringelsen af de fornødne Retslokaler med Undtagelse af Lokalerne til Landsretterne. Kommunerne skulle derhos i Arresthusene modtage Arrestanter mod derfor at erholde en fastsat Betaling pr. Dag. Hvad angaar Fordelingen af de Kommunerne vedblivende til Last faldende Udgifter er der truffet en Ordning, hvorved de nu i høi Grad bebyrdede Rjbstæder lettes, og en ligelig Fordeling finder Sted.

Sluttelig er der i Justitsministeriet udarbejdet et Forslag til Lov om Lønninger m. m. for de i Lov om Domsmagts Ordning omhandlede Embeds- og Bestillingsmænd. Med Hensyn til Størrelsen af de foreslaaede Lønninger skal man, idet man isvrigt henviser til de Bemærkninger, som nedenfor skulle gjøres med Hensyn til dette Forslag, paa dette Sted kun fremhæve, at Udgifterne i denne Retning selvfølgelig maa blive større end hidtil, endog om Hensyn tages ikke til de nugældende, men til de ved de i forrige Session fremsatte Lovforslag foreslaaede højere Lønninger, dels fordi Dommersmyndighedens Adskillelse fra Politimyndigheden og Oprettelsen af en ny Embedsklasse, nemlig Anklagerne, nødvendig medfører en Forøgelse af Antallet af de lønede Funktionærer ved Retspleien, dels fordi Lønningerne, navnlig for Landsretsdommerne, maa fastsættes under behørigt Hensyn til de større Fordringer, der stilles til disse Embedsmænd, sammenlignet med de Fordringer, der nu stilles til Dommerne i Overretterne. Navnlig maa det fastholdes, at Lønningerne fastsættes saaledes, at det ikke udelukkes, at Landsretsdommerne, idetmindste for en Del, kunne blive rekrutterede fra Sagførerstanden, og da naturligvis ikke fra den Del af Sagførerne, som hverken har nogen Praxis eller nogen Anseelse, men netop fra den Del af bemeldte Stand, som baade har opsamlet Erfaring og Dvelse, hvilket kun sker ved en nogenlunde udstrakt Praxis, og tillige ved sin hele Virksomhed har erhvervet en grundfæstet Anseelse for Hæderlighed og Dygtighed. Skulde Lønningsvillkaarene for Landsretsdommerne blive satte saa lavt, at Tilgang fra de bedre Sagføreres Klasse ikke kan ventes, vil det under den mundtlige Procesmaade ikke være muligt at tilvejebringe et Dommerkorps, som er fuldstændig jævnyrdigt med Sagførerstanden i Forretningsdygtighed og hurtigt Overblik, og uden det kan det hele System ikke holdes oppe.